СВОБОДА



SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 129. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 5-го ЧЕРВНЯ 1951. — No. 129. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 5, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

КИТАЙСЬКА СПРАВА НА ЧЕРГУ В СЕНАТІ

Вашингтон, 3 червня. — Переслухання високих урядників у справі звільнення ген. Доґлеса МекАртура зі становища верховного команданта на Далекому Сході переходить уже на другий місяць і заноситься на ціле літо, включаючи й нічні засідання комісій. На чергу прийшли допити секретаря стейту Діна Ачесона, проти якого республіканці висувають найважчі закиди за його дивну політику супроти Китаю, а головно щодо націоналістичного уряду Чіян Кай-ші. У минулому тижні об'єднані комісії, які переслухують свідків, вирішили оприлюднити документи в справі Формози, які Ачесон подав комісіям довірочно. З документів виявилося, що адміністрація Трумана була приготована на втрату Формози в користь китайського комуністичного режиму й тому вислала американським дипломатам матеріяли до арґументації, що Формоза не є конче потрібна для оборони Злучених Держав.

Минулої суботи Ачесон заявив, що уряд ЗДА був би дуже схвильований, якщо б комуністи напали на Іран і на британську колонію Гонґ-Конґ у Китаю. Про становище в Ірані сказав Ачесон, що воно може легко змінитися на таке, що дасть привід до загальної війни. На запит, які є підстави до поголосок про можливість мирних переговорів у Кореї, Ачесон сказав, що досі нема ніяких вісток від китайських комуністів, які можна було б трактувати, як „зондування" можливости миру.

Моральне Озброєння Помагає в Політичних Справах

Остров Макінак, у стейті Мишиген. — На конференції організації Морального Озброєння, куди з'їхалися делеґати з різних країн, обговорюють впливи цього руху на хід політичних подій. Цей рух, опертий на засадах „чистоти, любови, несебелюбства й чесноти", припадає до вподоби людям, які розчарувалися в комуністичній дійсності. Західно-німецький канцлер, д-р Конрад Аденауер, прислав на конференцію привіт, у якому признав, що засади морального озброєння незримо відограли важливу ролю при вирівнянні непорозумінь серед політичних партій і довели до згоди між підприємцями і робітничими організаторами для ухвалення закону про промисловий мир у Західній Німеччині.

НЮЙОРК НАГАДУЄ ПРО ОЩАДНІСТЬ З ВОДОЮ

Департамент води, газу й електрики подає стан води в міських водоймищах з днем 1 червня на 93.5 відсотків усієї містькости. Звичайно в попередніх роках цього часу збірники були виповнені на 100%, а тепер в них менше води на 6.1%. Надіються, що стан води піднесеться найближчого часу, коли настане дощева пора. У червні починається гарячий сезон, тому міський комісар нагадує мешканцям про можливість недостачі, якщо не буде ощадности. Останнього літа місто дуже терпіло від нестачі води і треба було викликати штучний дощ в околиці водоймищ, щоб їх виповнити.

● **Щоб забезпечити себе від холоду на наступну зиму,** урядовий адміністратор вугілля радить уже влітку купувати вугілля.

ГЕЛІКОПТЕР — РЕҐУЛЯРНИЙ ЗАСІБ ЇЗДИ

Ню Йорк. — Портова влада Ню Йорку придбала ще один „віз" для транспорту подорожних, а саме — гелікоптер, який довозить людей із середини міста до комерційних аеродромів. Гелікоптер стартує з даху урядового будинку при 11 восьмій евню, званого „геліпортом". Перший такий гелікоптер вилетів у четвер 31 травня, на відвідини аеродромів Ля Ґвардія, Айдлвайдл і в Нюарку, Н. Дж.

ПЕКІН НАКАЗУЄ КИТАЙСЬКИМ ХРИСТИЯНАМ ПОЧАТИ КАМПАНІЮ ПРОТИ ЗДА

Сан Франціско. — Комуністичне китайське радіо оголосило заклик до китайських християн, щоб їхні церкви порвали всякі зв'язки з американською й іншими християнськими місіями в червонім Китаю, а зокрема, щоб взялися за виконання таких плянів: 1. Взяти активну участь у кампанії проти ЗДА; 2. підтримувати політику Пекіна щодо земельної реформи; 3. здавити контр-революційні елементи. „Контр - революційними елементами" називають комуністи всяких людей, які противляться червоному режимові, головно націоналістів. У першу чергу, як звучить наказ крізь радіо, китайські християни мають порвати ґрунтовно і раз на завжди зв'язки з американськими місіями ніби тому, що через ці місії приходять фонди з Америки на утримання людей, які ставляться ворожо до комуністичного режиму.

ОБ'ЄДНАНА ПОЛІТИКА ВЕЛИКОДЕРЖАВ ПРОТИ ВІЙНИ

Д-р Джеймс Б. Конант, президент університету Гарвард, виголосив через радіо промову від імені Комітету Справжньої Небезпеки, у якій висловив думку, що для доцільної оборони Европи треба згоди Злучених Держав, Великобританії і Франції на спільну ґльобальну політику. Вона мала б обіймати всю військову й дипломатичну діяльність на Середньому й Далекому Сході, як теж і в Европі. Він підкреслив потребу організації такої повної оборони суходолу Европи за якої совєти не змогли б забрати цілого континенту, після чого можна ждати на роззброєння й мир.

Директор мобілізації, Чарлс Е. Вилсон, промовляючи на закінченні науки для 1,000 випускників з університету Ню Йорк, висловив погляд, що „нема на світі ні одної нації такої дурної", щоб відважилася б викликати Америку до загальної війни. ЗДА мають таку знамениту зброю, включно з атомовою, що вона спонукує ворога відкласти війну. Обговорюючи економічні відносини в Америці, Вилсон заявив, що теперішній річний прихід країни з 270 біліонами долярів виправдує видаток 50 біліонів на краєву оборону впродовж двох років.

В АМЕРИЦІ

● **Аеродром Рузвелт, на Лонґ Айленд,** з якого Чарлс Лінденберґ вилетів в 1927 р. на перший переліт через океан до Европи, перейшов у приватні руки на побудову домів. В останньому часі тільки 50 літаків уживали цього майдану.

● **Стара купецька американська фірма Джана Ванамейкера** в Ню Йорку здає в найм два поверхи свого будинку на військові потреби. Кажуть, що поступово цілий північний будинок піде на винаєм.

● **Звільнили з морської служби офіцера Вилйема Еванса** за те, що написав до Алфреда Колберґа, голови Товариства Американсько-Китайської Політики, що секретар стейту Дін Ачесон „червоний". Великі щоденники підняли кампанію протесту проти відставки офіцера.

● **Старі металеві кліші в друкарнях** наказав уряд перетопити, щоб зберігти метал для оборонних цілей. Кліші й інші плити мають дати алюміній, цинк, хром, й нікель. Винятки з наказу становлять плити, зроблені з олива бляхи й антимону. „Старими" вважає уряд такі плити, які не були вживані від 1 квітня 1951 р. Їх треба або продати на злом, або самим перетопити.

4,000 УКРАЇНЦІВ В НЮ ЙОРКУ МАНІФЕСТУВАЛИ ВІДДАНІСТЬ ІДЕАЛАМ ПЕТЛЮРИ

Конґресмен Керстен повторив на маніфестації домагання американської допомоги українським визвольним змаганням та зірвання дипломатичних стосунків зі совєтами. — Черговий приклад солідарного виступу українських груп у всенаціональних справах.

Ню Йорк. — Ця світова метрополія була минулої неділі, 3-го червня, свідком чергової великої української маніфестації, як понад 4,000 українців усіх політичних переконань та віровизнань заповнили вщерть велику залю Мангеттен Сентер, маніфестуючи свою відданість ідеалам української волі і державности та боротьби за неї, символізованих головою Української Народної Республіки та головним отаманом її збройних сил, Симоном Петлюрою, що 25 років тому був вбитий в Парижі злочинною рукою московсько-большевицького агента Шварцбарта. На цій маніфестації, крім цілого ряду українських промовців, виступив конґресмен Чарлз Дж. Керстен з Висконсін, повторюючи видвигнене вже ним в Конґресі домагання, щоби Злучені Держави дали всю свою можливу політичну і матеріяльну допомогу визвольному рухові українського та інших поневолених Москвою народів, зриваючи рівночасно свої дипломатичні стасунки зі Совєтським Союзом.

Починається маніфестація

Маніфестацію, приготовану окремим Громадським Комітетом з ініціятиви Об'єднання б. Вояків Українців в Америці та під протекторатом Українського Конґресового Комітету, попередила архиєрейська панахида за покійного Головного Отамана, яку відправив в асисті духовенства архиєпископ Мстислав в Українській Православній Церкві св. Володимира, виголошуючи при цьому глибоко патріотичну проповідь. В заповідженому на 2-гу годину часі, з усіх довколишніх зупинок підземної залізниці і автобусів, з приватних авт і таксівок почали сходитись до Мангаттен Сентер величезні маси народу, заповнюючи довгою чергою вулицю перед вступом на залю. Саму маніфестацію започатковано американським і українським національними гимнами, що їх могутньо відспівали злучені українські хори міста Ню Йорку: „Думка", „Боян" та Хор Української Православної Церкви св. Володимира. Формально відкрив маніфестацію —академію адв. Степан Ярема, екзекутивний директор Політичної Ради УККомітету, нав'язуючи до трагічних стрілів в Парижі 25 років тому та коротко з'ясовуючи українську боротьбу за волю проти большевизму в перспективі вже 30-літньої історії. Він рівночасночасно представив колишнього премієра Карпатської України, п. Юліяна Ревая, передаючи йому дальший провід маніфестацією. П. Ревай зі свого боку привітав приявних, з'ясував ціль і характер маніфестації та відчитав від імені Громадського Комітету таку заяву:

„Деякі чужинецькі кола зв'язують погромницькі чини злочинних осіб зі загально-українською визвольною боротьбою і тим наносять шкоду не лише українському духові, але й загальній справі боротьби, що в сучасний момент розвивається в світовому маштабі. Ми, розуміючи значення таких чинів, заявляємо, що українське громадянство було проти таких безвідповідальних виступів і від них відмежовується. Знаючи чини світлої пам'яти Головного Отамана Симона Петлюри, знаючи його волелюбність, гуманність та заходи, які він свого часу робив власне в цих справах, можемо заявити, що коли б він жив ще сьогодні, він напевно сам піддержав би цього роду заяву, щоб боронити честь свого народу.."

Як на заклик п. Ревая багатотисячна маса маніфестантів вшанувала пам'ять покійного голови Української Держави вставанням з місць, чотири малі дівчинки в національних одягах зложили на сцені біля погруддя Головного Отамана прекрасний вінок з червоних рож, придбаний організацією „Негайна Поміч". Віля великого погруддя Головного Отамана, виконаного спеціяльно на цю нагоду артистом-різьбарем проф. Сергієм Литвиненком, стояла почесна сторожа колишніх вояків Українських Армій. Сцена була удекорована боєвими відзнаками українських збройних сил на тлі двох великих синьо-жовтих прапорів, з американськими і українськими прапорами по боках.

В дальшій церемонії — на сцені обабіч погруддя зайняла приготовані місця почесна президія — 36 представників центральних і місцевих організацій та найближчі співробітники Головного Отамана.

Виступи ген. Шандрука і проф. Добрянського

Першими і головними українськими промовцями на маніфестації був ген. Павло Шандрук, голова Громадського Комітету, та проф. д-р Лев Добрянський голова УККомітету. Ген. Шандрук, передаючи свою промову насамперед в англійській і опісля в українській мовах, давав відповідь на питання: чому Москва вбила Головного Отамана Симона Петлюру? Бо Петлюра був живим символом української боротьби за волю, бо свою еміґрацію він вважав тільки за переходову фазу тої боротьби, бо Петлюра був з Божої ласки вождем українського народу і полководцем його військ, бо він був найбільшою загрозою для комуністичної тиранії та її плянів на підбій світу. Але таким самим залишився сьогодні й дух та ідеї Петлюри. Промовець ще окремо звернув увагу на заповіти Петлюри щодо плекання моральної сили українського народу та закічив свою ґромову окликом: Симон Петлюра вмер — нехай вічно живе Симон Петлюра.

Д-р Добрянський, голова УККомітету і професор Джорджтавнського університету, з питомою йому речевістю і силою арґументації намагався з'ясувати як виглядало б сьогодні положення в світі, якщо б західні держави в свій час були зрозуміли вагу українського фактора в міжнародній політиці та дали відповідну допомогу Симонові Петлюрі в його боротьбі проти большевицької навали на Україну. Він з жалем ствердив, що ця справа ще й сьогодні не має

(Закінчення на стор. 4-ій)

СОВЄТИ ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ДО НАПАДУ САТЕЛІТСЬКІ АРМІЇ

Франкфурт, 4. червня. — З добре поінформованих джерел тут заявляють, що Совєтський Союз переводить тепер інтензивну реорганізацію, перевишкіл та нове озброєння величезних армій своїх сателітів, які вже до осени наступного року мали б бути цілком готові до плянованого нападу на Захід. В той спосіб большевики сподіються не тільки зрівноважити, але й перевищити збільшувані збройні сили аліянтів в Західній Европі. Реорганізація цих армій ведеться по точно встановленій лінії совєтської армії та має кілька основних фаз. Насамперед переводиться основну чистку „неблагонадійних елементів", а опісля поступово: касується традиційні національні назви військових частин, достосовується до совєтського стандарту їхню величину, реорганізується на совєтський лад штаби, вводиться совєтське командування, опісля переводиться совєтський перевишкіл і забезпечується совєтською зброєю. Кінцевою фазою є творення нових „кадрів", вже цілком комуністичних, що в більшості дають теж політруків до своїх інших військових частин. Організація і перевишкіл йдуть в тому напрямі, що таку переорганізовану і перевишколену сателітську армію можна в кожній хвилині без будьякого тертя в цілости або відділами включувати в совєтську армію. Найбільшу увагу звертається на польську і східно-німецьку армії, як найбільші чисельно і найбільше „військові".

ГЕН. БРЕДЛІ ЗА ВКЛЮЧЕННЯ ЕСПАНІЇ, ГРЕЦІЇ І ТУРЕЧЧИНИ В АТЛАНТІЙСЬКИЙ ПАКТ

Париж, 4. червня. — Минулої суботи прибув до столиці Франції голова об'єднаних штабів американських збройних сил, ген. Омар Бредлі, та в розмові виявив недвозначно, що він є прихильником включення в оборонний Атлантійський Пакт Еспанії, Греції і Туреччини. Тоді теж збройні сили тих країн були б включені в очолювану ген. Айзенговером аліянтську армію в Европі. — Ген. Бредлі не входить в політичні міркування, але дивиться на це з чисто військової точки зору, вважаючи, що „чим більше нас є, тим ліпше." В цьому самому часі Европу відвідують теж шефи штабів американської армії, ген. Колінс та американської авіяції, ген. Ванденберґ. Ген. Бредлі вияснив, що ці відвідини не стоять в жадному „зв'язку" і є тільки „звичайною рутиною".

АМЕРИКАНСЬКІ ПЕНСІОНЕРИ ВИЇЖДЖАЮТЬ НА ЖИТТЯ В ЕВРОПІ

Ню Йорк, 4 червня. — За звідомленнями Домініка Унсіно у щоденнику „Дейлі Нюс" досі виїхало жити в Европі 15,000 старших осіб, які дістають старечу пенсію на підставі суспільного забезбечення. Американські доляри, перемінені на валюту таких країн, як Італія, Франція, Греція й Австрія, дають вигідне життя для таких „добровільних вигнанців". Спенсіоновані робітники й працівники дістають американські чеки від $20 до $150 місячно і щойно там у Европі заживають благодатей американського забезпечення. Американські чеки мандрують не тільки в Европу, але на всі чотири кінці світу, за винятком країн із-за Залізної Заслони. Разом з натуралізованими громадянами виїжджає досить багато і їхніх в Америці народжених дітей, якщо вони помітили, що за морем можуть легче прожити ніж дома. Коли до того додати фонди, які їхні батьки заощадили підчас перебування в Америці, то деякі американські родини не тільки вигідно проживають в Европі, але й добиваються впливів серед громадянства. На підставі обчислень Бюра Суспільної Забезпеки в минулому році вислано до закордонних країн $5,364,000 для американських родин титулом старечої пенсії. З уваги на підвищення виплат з фонду Суспільної Забезпеки ці видатки будуть зростати кожного року.

АЛІЯНТИ В КОРЕЇ ЗНОВУ ЙДУТЬ ВПЕРЕД

Наступ продовжується на цілому 130-милевому фронті. — Здобуто до 4 милі терену. — На центральному секторі аліянти дійшли до головних ліній ворога.

Токіо, 4. червня. — Війська Об'єднаних Націй в Кореї почали вчора свій дальший наступ на цілому 130 милевому фронті в Кореї, врізуючись двома глибокими клинами в головні оборонні лінії ворога в т. зв. залізному трикутнику між Чорвон, Кумгва і Пйонґанґ, та здобуваючи около 4 милі терену. Наступаючі частини Восьмої Армії здобули і залишили за собою місцевість Йончон, положену на шляху 12 миль перед Чорвон, натрапляючи тим разом тільки на легкий спротив ворога. Інші частини, наступаючи долиною ріки Гантан, дійшли до місцевості Чайл, сім миль на північ від 38-мої паралелі, натрапляючи на помітно збільшений спротив ворога. На цьому секторі ворог знову сконцентрував більші артилерійські сили, намагаючись припинити аліянтський наступ. Сильні з'єднання аліянтської авіяції з авіоматок і суходутніх баз впродовж цілого дня, не зважаючи на погану погоду, бомбардували та обстрілювали кулеметним вогнем ворожі позиції на цьому фронті, розбиваючи його укріплені оборонні гнізда та завдаючи йому великих втрат. Минулої суботи аліянтський командант на фронті, ген. Ван Фліт, заявив, що „фаза переслідування ворога" вже закінчилася і теперішню стадію боїв вважається вже аліянтським наступом з традиційною метою: виводити ворога з рівноваги та вбивати по можності якнайбільше ворожих вояків, коштом якнайменших власних втрат. Щоб не було жадних непорозумінь, аліянтська квартира в Кореї подала додаткові вияснення до заяви ген. Ван Фліта, стверджуючи, що він говорив виключно з тактичної точки зору та що його заява не зв'язана з будь-якою зміною політики в Кореї. До найзапекліших боїв приходило вчора на центральному фронті, де аліянти приступом взяли дві важливі стратегічні височини. — На інших ділянках фронту бої зводились переважно до акції сильних патрульних відділів.

Нові Американські Запевнення для Формози

Таіпеї, Формоза, 4. червня. Злучені Держави запевнили національно-китайський уряд на Формозі, що американська авіяція почала б бомбардування комуно-китайських баз на континенті шість годин після того, якщоб червоні поважились на бомбардування Формози. Згідно з натяками з авторитетних національно-китайських джерел, бомбардування китайського континенту наступило б в такому випадку „автоматично" тільки на наказ американського далекосхідного командування і не вимагало б ще окремої авторизації з Вашинґтону. Рівночасно інтенсивно підготовляються протиповітряна оборона Формози, включно з інсталяцією радарових споруд, при чому американська військова місія вишколює китайських техніків для урудування ними.

АЛІЯНТСЬКА АРТИЛЕРІЯ ПОМИЛКОВО ЗБИЛА СВІЙ ВЛАСНИЙ ЛІТАК

Токіо, 4 червня. Аліянтська зенітна артилерія в Кореї збила вчора помилково свій власний транспортовий літак та спричинила катастрофу другого. Випадок трапився, як два транспортові літаки С-119 намагалися скинути на парашутах деякий найбільш необхідний матеріял своїм військовим частинам на фронтовій лінії. Власна артилерія помилково відкрила на них вогонь, в наслідок чого один літак „розчленувався" в повітрю, а другий під артилерійським вогнем виконав нефортунний маневр і розбився, впавши на землю з висоти 3,000 стіп.

● **Помітну перевагу у виборах** до міських управлінь здобули праві італійські партії теж на Сицилії, як виявляться з тимчасових підрахунків вчорашнього голосування.

МОЖЛИВІСТЬ АНГЛО-ІРАНСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ В СПРАВІ НАФТИ

Тегеран, Іран, 4 червня. В англо-іранських непорозуміннях щодо націоналізації нафти зайшли в останніх днях деякі зміни, що дають надію на можливість мирного полагодження конфлікту. Англо-Іранська Нафтова Компанія почала тепер акцію в справі висилки своїх представників на „повні і одверті переговори" з іранським урядом, що зі свого боку прийняв це, як „принципове визнання" факту націоналізації і теж готов до переговорів в обмежених рямцях. Зміни наступили після посередництва президента Трумана, який минулої суботи в особистому листі до іранського і британського премієрів вказував на „експльозивність" теперішнього положення та закликав до полагодження справи при „круглому столі". Проте, іраньский уряд все ще обстоює, що він в жадному разі не переговорюватиме справи самої націоналізації, яку вважає за законний доконаний факт, натомість погоджується обговорити справу рекомпенсати за сконфіскувану британську власність, дальший продаж нафти Британії тощо.

КАНОНІЗОВАНО ПАПУ ПІЯ Х.

Рим, 4 червня. Папа Пій XII. довершив вчора в базиліці св. Петра канонізацію Папи Пія Х. Опісля в своїй промові до зібраного перед базилікою народу Папа Пій XII. благав нового святого, щоб він вставився в Бога за „справжній і тривкий мир" для світу. Папа Пій Х., що жив і вмер покірною людиною, є з черги восьмим канонізованим папою в приблизно 200-літній історії Католицької Церкви, та першим за останніх 279 років. Між багато-тисячними масами народу, що були приявні на канонізації, було і 6,000 мешканців малого північно - італійського міста Рієзе, де в дні 2-го червня 1835 року народився Джіюзепе Сарто, що опісля як Пій Х. сидів на Святому Престолі від 1903 до 1914 р. Його вже за життя називали „святим папою". У вчорашній церемонії канонізації взяло участь понад 200,000 народу.

В СВІТІ

● **На кару смерти засуджено** в Болгарії якогось Мілянова, що мав з доручення „закордонної розвідки" висадити в повітря одну болгарську фабрику. Двох інших обвинувачених засуджено на довголітнє ув'язнення.

● **Югославський представник** залишив т. зв. Дунайську Комісію, що почала свої наради в Румунії, демонструючи в той спосіб проти російського диктату в тій комісії.

● **Американський амбасадор** Ален Кірк вернувся назад до Москви, після одно-тижневого побуту в Західній Европі.

● **В Греції продовжується** внутрішня криза, що виникла у зв'язку з резиґнацією маршала Папагоса з посту головного команданта збройних сил.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВАЖЛИВІСТЬ МОРАЛЬНОЇ СИЛИ

Допомогаємо українській справі власними силами й засобами. Невеликі вони, коли міряти їх величиною і вагою справи та тими перешкодами, які приходиться раз-у-раз перемагати при поширюванні інформацій про визвольні змагання України. Проте, як кожний з нас може зауважити, праця наша не без успіхів. Дещо з правди про Україну відбивається, час від часу, навіть у Конґресі Злучених Держав. Тому віримо, що наполеглива, систематична, дальша праця в тому напрямі може багато допомогти справедливій розв'язці української справи на міжнародному полі. Цю працю вважаємо за природне наше завдання вже тому, що його не можуть виконувати ті, хто залишився в Україні.

Тимто й ми, американські українці, якщо звертаємось до волелюбного світу західної цивілізації в справі України, завжди зазначаємо, що наш голос тільки вислів того, до чого змагає український нарід.

При цьому треба одначе пам'ятати, що нам треба заступатись не тільки за чесну і справедливу справу, але й самим так поводитись, щоб заслуговувати на пошану тих, до кого звертаємось в українській справі. Замало говорити, що українці, які залишились на українських землях, такі ідейні та патріотичні, що вони подають зразки геройських борців за волю, не зважаючи на страшну совєтську дійсність. Ми, як говорити про стару еміґрацію, теж вийшли з України. Колиж говорити про найновішу еміґрацію, то вона вважає себе за „політичну еміґрацію" і за „сіль землі". Значить, всі ми, діти України, повинні бути подібними до тих рідних, яких ім'я прославляємо.

Хоч-не-хоч, а так дивляться на нас в Америці, чи в світі взагалі. В уяві чужинця ми є тими українцями, які залишились в Україні. Тільки вороги України постійно говорять про „велику різницю" між українською еміґрацією і українським народом в Україні. Тільки оборонці неподільности Росії твердять, що „українські самостійники" є виключно між українськими еміґрантами. На цю тему можна б писати більше, але нам йдеться тільки про потребу скріплення нашого внутрішнього фронту, про його моральний підйом.

Про подібні речі говориться тепер і в Америці, що шукає кращих засобів боротьби з большевизмом та що хоче бути прикладом поведінки демократичного народу, який змагається за здійснення в світі великих вселюдських ідеалів. З різних боків підіймаються тепер заклики до боротьби з корупцією і занепадом громадської моралі. Зокрема побоюються лихих наслідків партійної боротьби, тобто насамперед боротьби Демократичної партії з Республіканською. Ця боротьба за владу в країні зачинає останніми часами набирати такої гостроти, яка може пошкодити багато престижеві Злучених Держав у широкому світі. Це ж відмовляється патріотизму людям, які займають найвищі становища, а навіть зв'язується їх з нечесними поступками та нечистими ділами. Декому закидається прямо зрадництво. Таких проявів американський нарід найбільше боїться, бо вони завдають рани, які не скоро гояться, і розбивають націю на табори, які між собою смертельно ворогують.

Хто знає хоч трохи українське життя, той бачить, скільки лиха накоїли нам саме хвороби, на які звертають тепер увагу провідні американці, як на найбільшу небезпеку. Чи не викорінити б і нам тепер залишки цього нещастя? Це необхідне, якщо хочемо бути внутрішньо здоровими і дати українській справі цю допомогу, яку наказує нам дати наше сумління.

ПРАЦЯ В ДЕМОКРАТІЇ

На довгій листі злочинів комуністичної системи, від народовбивства починаючи, а на безпросвітній нужді кінчаючи, одне з головних місць займає спотворення поняття праці під знаком „боротьби кляс" і тому подібної „диктатури пролетаріяту". Праця та її суттєвість і змістовність в житті людини були ганебно надужиті комунізмом, а всі високі гасла про працю і її вартість використані на те, щоб створити найбільш жахливу в історії людства систему державного рабовласництва.

Як же інакшими і славними шляхами розвитку пішла вільна праця в демократичних краïнах. Клясичним прикладом на це назавжди залишиться Америка, зі своїм респектом і пошаною до праці, зі своїми однаковими можливостями для всіх, що й треба вважати головною базою безприкладного розвитку та незрівняної могутности країни.

Всі большевицькі теорії про „природість боротьби кляс" в капіталістичній системі дістали знову в лоб одною інтересною подією, що трапилася в цій країні в останніх днях. Діло в тому, що представники управлінь автомобільного промислу разом з представниками зорганізованого робітництва зголосилися в Раді Стабілізації Платень з одногідною пропозицією дозволити на підвишку заробітної платні на 4 центи на годину. В світлі большевицьких теорій це виглядало б неймовірним абсурдом. Управління, що платить за роботу, разом з робітництвом, що дістає платню, зголошуються однозгідно до урядової інституції та рекомендують зміну державних постанов щодо замороження платень і дозвіл на їх підвишку.

Конкретно справа малася так: представники автомобільної промисловости, зокрема Дженерал Мотор Корпорейшен і Форда, разом з професійною спілкою автомобільних робітників, обрахували, що підвишка заробітних платень на 4 центи на годину дасть точно таке саме збільшення продукції. Значить, що в основі це не матиме жадного ані інфляційного або будь-якого іншого впливу на загальне відношення платень і цін, натомість принесе велику користь для загальної оборонної продукції. Наводиться ще цілий ряд інших переконливих аргументів, але для нас тут важливий основний факт: управління промисловости, без будь-якого натиску з боку робітництва чи з будьякого іншого, без загрози страйків і ще в додатку під захистом окремого закону в рямках стану національної загрози, встановляється за зміну постанови в користь робітництва, бо в цьому добачує теж користь для господарства і для оборони.

Безліч подібних прикладів правильного розуміння спільного добра можна б навести теж з боку робітництва. Що більше, власне американське робітництво в багатьох випадках дає приклад такого правильного розуміння загального добра та спільних інтересів всього населення.

В нюйорських кінотеатрах висвітлюється тепер, як додаток до програм, дуже зручну кольорову рекляму одного великого підприємства, про яке в самій реклямі немає навіть згадки. Там, натомість, говориться, про „п'яту свободу" в цій країні, а саме — „свободу вибору". Вже перші два аргументи переконують глядача, що це справді найбільша свобода, яка дає людині право вибирати не тільки уряд, але й працю і місце і спосіб життя, коротко — людина є справді „своїм паном". Це є „товар" — говорить там один артист — якого за жадну ціну не купиш нігде в світі. І вже ця сама „свобода тибору" не залишає нам жадного іншого вибору, як тільки всіми своїми силами і засобами ту свободу боронити.

В цих міркуваннях вільна праця стоїть на одному з перших місць.

Микола Чубатий.

Нова зміна польсько-совєтського кордону

Від часу встановлення совєтської влади над Західною Україною вже третій раз наступила поправка польсько-совєтського, чи пак польсько-українського кордону і кожний раз в некористь України і кожний раз без якоїнебудь співпраці уряду так званої Совєтської України, що її територія була предметом торгу поміж Варшавою та Москвою. Фіктивний міністер закордонних справ УСРР і тепер не мав у цій справі ніякої участи, хоч йшло про межі його республіки.

Перший раз встановлено межу поміж Польщею та совєтською Україною 1945 року в Москві при співпраці некомуністичного польського віцепреміра Міколайчика. Тоді гранична польсько-українська лінія йшла на схід від Сяну попри Медику, при чім Медика лишалася по українськім боці. Далі польсько-совєтська межа йшла на захід від Краківця, Потилича, Рави Руської, Угнова до Кристинополя, а потім просто рікою Буг до Сокаля і далі на північ до білорусько-української, тобто внутрішно-совєтської межі.

Коли в Польщі остаточно встановилася комуністична влада, Кремль вважав, що треба дати новому польському ставленникові якийсь дарунок з частини української землі, яким він мав би похвалитися перед польським народом. Тоді польсько-українську межу пересунули далі на схід. На польському боці опинилася вже Медика а далі на північ Угнів, Белз та Кристинопіль.

Кожного разу наступало насильне виселювання української людности, що добровільно не хотіла переноситися до Совєтів чи до Західної Польщі. Українців з тих околиць польський комуністичний уряд серед найдикіших брутальностей пересилив до Східної Прусії та на північно-західні землі Польщі відібрані від Німеччини. Відомо, що УПА боронила населення, але в результаті ці околиці звичайно перетворювалися на попелище й таким чином лишалися незаселиними.

Американська преса з Москви принесла тепер вістку про третю зміну кордону між комуністичною Польщею та Совєтами. Зміну зробив сам московський уряд в порозумінні з польським урядом поза плечима українського народу. Що саме стало предметом обміну знаємо тільки загально. Можна ще досить докладно сказати, який скравок землі відступила Варшава Москві для України, натомість важко докладно встановити, що забрала Москва від України та дала Польщі.

Баламутне повідомлення Асошієйтед Прес з Варшави говорить, що Польща відступила Совєтам східний поясок люблинської округи та згадує про залізничу лінію Львів—Ковель, яка справді від Кристинополя аж до того місця, де польсько-совєтська гранична лінія переходить Буг перебігала через польську територію. Таким чином до Совєтів повернулась околиця Кристинополя, Боратина а може й Варяжа. Ціль тієї зміни ясна, а саме, Совєтам залежало, щоб важлива стратеґічна залізниця Львів—Ковель, що з'єднує дві важливі вузлові станції Львів та Ковель, йшла цілком совєтською територією. Околиця це вбога та піскувата, нині мабуть цілком незалюднена, тому ця зміна Польщі не принесе великої втрати а Україні — користи.

Повідомлення згадує, що мова йде про простір біля 260 квадратних миль, тобто приблизно про дотеперішній закрут кордону вздовж Буга в околиці на захід від Сокаля. Його можна б відтяти прямою лінією на північ від Бела до Буга. Простір цей дійсно величиною біля 260 квадратних миль (біля 700 квадр. кілометрів).

Натомість зовсім неясне повідомлення, що саме забрала Москва від України та прилучила до Польщі. Пресова вістка говорить про прикордонний східний пояс України в окрузі Дрогобич з якимись копальнями нафти й газу. Дехто, коментуючи цей неясний зміст пресового повідомлення, пояснняв, що Москва передала Польщі багатий нафтовий район із Бориславом та Дрогобичом. Коли б так справді було, то простір відступлений Польщі мусів би бути кілька разів більший, не 260 квадратних миль, але біля 2,000 квадратних миль (5,000 квадратних кілометрів). Віддаль від теперішнього кордону поміж комуністичною Польщею та совєтською Україною на цім відтинку до Борислава та Дрогобича виносить понад 70 кілометрів, тобто близько 45 американських миль, отже квадрат тієї величини дав би біля 2,000 квадратних миль. Це було б уже посутнє порушення багатства Західної України, бо бориславсько-дрогобицький басейн це найбагатша нафтова округа цілої України; відомо, що Україна на нафту бідна.

Коли приймати, що простір відступлений Польщі теж дорівнював би приблизно тій цифрі біля 260 квадратних миль, як виходило б з донесення преси, то мова була б про околицю Устрик, Хирова та Добромиля. Пресове донесення згадує, що там мають бути копальні нафти та газу. Перед 1939 роком поважніших копалень нафти та газу там не було, одначе були пробні свердловини в околиці Устрик та Мшанця. Большевики мали по всьому Піккарпатті посилити розшуки нових джерел нафти, отже не є виключене, що там тепер такі джерела нафти та газу найшлися. Пресовий комунікат виразно підкреслює, що Польща тою виміною дуже вдоволена, бо набута околиця є багата, отже, дає Польщі економічні користі.

Все ж таки насувається питання: де причина нової коректури совєтсько-польського кордону коштом України? Перша зміна в околиці Сокаля та Кристинополя виразно вказує, що Совєтам важливо, щоб стратегічна заліниця Львів — Ковель не тільки йшла через совєтську територію, але ще й на пристойній віддалі під польського кордону. Це мало б свідчити про те, що Совєти рахуються з можливістю, що в Польщі може прийти некомуністична влада, а згодом може й ця Польща стати проти Совєтів, тому Москва заздалегідь вже хоче забезпечитися, щоб не мати клопотів з новою Польщею. Многократна плата за піскові та вбогі, нині пусті землі нафтовими теренами в околиці підкарпатській мала б свідчити, що Кремль хоче здобути прихильну опінію Польщі для Совєтів і за це Москва платить Польщі українськими багатствами.

Коли б Москва справді відступила Польщі аж околицю Борислава та Дрогобича, чого Польща домагалася постійно (разом зі Львовом) в час українсько-польської війни 1918-1919, то це свідчило б, що Москва підготовляє якийсь плян більшої зміни кордонів свого сателіта Польщі. Може на домагання німецьких комуністів сам Кремль плянує відсунути Польщу від лінії Одри та Ніси і повернути Німеччині забрані від неї її східні провінції, перегнавши тим Америку в шуканні прихильности німців. В цім випадку Кремль дав би Польщі якесь відкшкодування коштом України, може й справді цілий бориславсько-дрогобицький басейн як нещось згодом більше.

Характеристичне, що всі те-

(Закінчення на стор. 3)

Роля українців в боротьбі проти большевизму

Роля України в боротьбі проти большевизму в Совєтському Союзі знову найшла свій відгомін в сенатській публікації, цим разом в сенатському „документі ч. 41" про „Напруження внутрі Совєтського Союзу".

Документ приготовила Законодатна Служба Конґресової Бібліотеки на прохання сенатора Александра Вайлі і він був представлений ним Сенатові, що доручив публікацію документу.

В документі, крім передмови і висновків сенатора Вайлі, є 11 розділів: 1. Тло; 2. Молодь; 3. Совєтська Інтеліґенція; 4. Релігійні групи; 5. Меншини; 6. Червона армія; 7. Жінки; 8. Робітники; 9. Колгоспники; 10. Каторжна праця; 11. Інші групи. Сам документ, як це виходить з передмови сенатора Вайлі, був приготований д-ром Сергієм Якобсоном, при співпраці Джана Л. Гука. Українцям і Україні віддано в цій публікації найбільше місця в розділі про „меншини", покликуючись при цьому на деякі совєтські джерела та головно на кількакратні вже виступи в Конґресі голови УККомітету, проф. Лева Добрянського. В цьому розділі наводиться докази російського шовінізму в Совєтському Союзі, виразне протегування росіян, як панівного народу, з рівночасним послідовним і безпощадним винищуванням інших національностей. В підрозділі про „обмежену репрезентацію національних груп в Політбюро" м. і. пишеться: „на всіх 175 різних національностей, що живуть в Совєтському Союзі, тільки сім від початку встановлення режиму мали своїх представників в Політбюро. Політбюро, виходило б, не ставиться прихильно до представників інших національних груп в своєму нутрі. Це відноситься насамперед до України, що вже віддавна є головним місцем клопотів. А ці члени Політбюра, що їх ідентифіковано з Україною, виключено, дарма, що високо оцінюється віддані ними прислуги для партії в Україні".

„Український рух спротиву" творить в публікації окремий підрозділ. В ньому, до кількох цитатів зі свідчень проф. Добрянського перед конґресовими комісіями та опублікованих в Конґресовому Рекорді в липні м. р., дається вияснення: „Інший приклад теперішнього руху спротиву проти імперіялізму Москви подибується у випадку України. Ця нація була створила свою незалежну Республіку в 1920 році, але швидко була поглочена Совєтським Союзом. Незалежно від факту, що всі українські протикомуністичні партії були зліквідовані в рр. 1920-23, спротив продовжується". В доказ цього цитується твердження проф. Добрянського.

Приклад України для внутрішньої слабости Совєтського Союзу наводиться теж в інших випадках.

Відмічуючи з признанням цей факт, не можна здержатись від завваги, що загальна вартість такої публікації дещо послаблюється не цілком правильним мереторичним підходом до національностевої проблеми в Совєтському Союзі. Діло в тому, що в цій публікації такі історично і культурно оформлені нації, як Україна та інші народи, називається меншинними групами, на що сьогодні вже не дозволяють собі навіть російські большевики, щоб не підсилювати цим оправданого антагонізму цих поневолених націй до російської нації-пана.

Микола Очерет.

ОРДЕНОНОСЕЦЬ

3)

Цю квитанцію вона відносила до бухгальтерського відділу і одержувала чек на одержання зароблених нею грошей. Але гроші підвідділам видавались у відповідний день два рази на місяць, бо касовий відділ не міг в один день обслужити всі підвідділи. Тому чеки часто губились і гроші пропадали, бо поновлювати чеки було заборонено. Вечором худобу ми приганяли о 7 годині, але з обіду до вечора худобу пас я сам, бо Павлусь мусів виконувати, як член комуністичного союзу молоді (скорочено: комсомол) партійну нагрузку і розносити оповістки про збори, засідання, демонстрації, співанки спортзайняття і інше. І тут виручали мене мої вірні друзі: Бровко, Рябко і Кудлатий. Вони до організації не належали, тому не мали ні органавантаження, ні титулів, ні зарплатні, не підлягали контролі, ними не цікавились сексоти і вони мали змогу чесно і безкорисно працювати разом зі мною; дякуючи їх вірній праці, я успішно виконував свою роботу. Здавши худобу о 7 годині підвідділові охрвелрогхуди та одержавши про це акта, я мав на руках усі документи, щоб одержати чек у бухгалтерському відділі, але о 7 годині бухгалтерський відділ був зачинений, бо службовці були на політкурсах. Тому всі свої папери я знову передавав замзавпідвідділу велрогхудоби, а він уже сам давав їм лад. Вечором доярки одержували худобу від підвідділу охрвелрогхуди і в той спосіб робився контроль над нами — чи не використовували ми часом наше становище на паші і не доїли самі корів, привласнюючи для себе соціялістичне молоко. Такий порядок ставив під контроль кожен крок у роботі і не дозволяв марно витрачати робочий час.

Разом з тим за такого порядку жадна праця вчасно не робилась, коли вона робилась взагалі. Як правило праця значилась лише на папері, тому наш радгосп, як і всі радгоспи цілого союзу, був дефіцитним. Але це нікого не турбувало, бо дефіцит покривала держава. З цього порядку виключався лише наш відділ постачання, що ним завідував сам секретар парткому радгоспу. Тут досить було розпорядження завзвідділу і, за його запискою, все видавалось з комор фасовочного відділу; тут же вантажилося на підводи, негайно відвозилося на станцію, там робилось навантаження; за годину загружений різними продуктами вагон чіплявся до першого потягу і відправлявся за рознарядкою центру.

Отож закінчивши роботу по здачі худоби десь коло пів-восьмої години, я вже о 8 годині мусів іти на курси і до 11 години зміцнював свою політичну свідомість. Наше щастя, коли о 11 годині ми були вільні, але частіш з 11 години всі йшли на виробниче засідання, що завжди кінчалось коло першої години ночі. Тож за нормою спати доводилось лише п'ять годин.

∴

Вважалось, що я був на легкій роботі, тому мій робочий день був 10 годин. Робітники виробничого, зоотехнічного, ветеринарного, дезінфекційного, пожежного, експедиційного та охоронного відділів всі вважались на легкій роботі. Робітники будівельного, ремонтного, монтажного, транспортного, фасовичного, експлоатаційного, заготовичного, постачального та торговельного відділів вважались на тяжкій роботі, тому працювали лише вісім годин. Службовці всіх відділів, як робітники розумової праці, мали лише 6 годин роботи. Адміністративний, плянований, контрольний та таємний відділи мали ненормований робочий день і одержували подвійну ставку робітників тяжкої праці. Поруч з тим робітники і службовці цих відділів купували, як і всі члени партії та комсомолу у закритому розподільникові, де ціни були у п'ять разів нижчі за державні, себто за ті, що були у нашій радгоспній крамниці. Отже працьовники лише останніх чотирьох відділів, як і всі члени партії та комсомолу, були достатньо забезпечені, тому саме в цих відділах найчастіше мінялись працьовники: завжди хтось призначавсь, хтось звільнявсь. Директори радгоспу теж мінялись дуже часто. Після того, як ми урочисто провели організатора радгоспу Клєщова, що так успішно розгорнув роботу періоду політичного зміцнення та розросту, за що його перевели на посаду завідувача управлінням радгоспів області, жаден з директорів не працював більше півроку. Час праці кожного директора розбивався на три періоди. Перший місяць, а як коли і два, він приймав справи радгоспу. Наступні два, а найбільше три місяці, витрачались на активізацію роботи радгоспу: робилось щоденно десять — двадцять перевозів службовців з одної посади на другу — це раз і подруге: посилювалось політичне виховання шляхом зміни розкладу занять на курсах, введенням двох-трьох нових дисциплін, а також трьома-чотирма додатковими лекціями на актуальні теми за вказівками секретаря парткому. Крім того проводилась кожної неділі демонстрація чи проти існування капіталістичного оточення, чи на честь нашого батька Сталіна, що видав якийсь декрет або сказав якусь промову. Коли демонстрації не було, переводилась „добровільно" праця на честь з'їзду чи то рад чи партії, чи стахановців, ударників, передовиків морського транспорту, збірачів бавовни, сталінських лавреатів чи когось іншого, що відбувавсь у столиці союзу або у столиці якоїсь республіки, у області чи навіть у районі, кожної неділі десь був якийсь з'їзд, а вже коли був всесоюзний з'їзд партії ВКП(б), то „добровільна" праця починалась за місяць до з'їзду — в порядкові належної зустрічі депутатів з'їзду, під час всього з'їзду — в порядкові привітання делегатів з'їзду і ще місяць після з'їзду — в порядкові подяки за минулий з'їзд. Останній місяць або два директор витрачав на передачу справ новопризначеному директорові. Коли так перемінилось дирекорів коло десятка, прийшов з центру наказ про переіменування нашого радгоспу в радгосп імені Народного Комісаріяту Внутрішніх Справ (скорочено: Н. К. В. Д. —енкаведе), бо саме в той час назву Г. П. У. змінили на Н. К. В. Д. Ця подія, за наказом таємного відділу, викликала у радгоспі бурхливий ентузіязм і почалася кампанія висування стахановців і ударників животноводства. Наш завідувач відділом товариш Каліка зараз же взяв мене на буксір по політичній грамоті, а через тиждень, з'їздивши до обласного відділу НКВД, виставив мою кандидатуру на затвердження в званні ударника-стахановця животноводства. Мою кандидатуру партком радгоспу затвердив і я став стахановцем — ударником. Та на цьому товариш Каліка не спинився і поїхав до райпарткому, щоб там мене визначили, як безпартійного активіста блоку комуністів і безпартійних. Райпартком мене затвердив безпартійним активістом і преміював мене „полним собранием сочинений Леніна", бо в районі їх так багато зібралось, що нікуди вже було дівати. Маючи постанови радгосппарткому і райпарткому, товариш Каліка поїхав у область і там облнарком висунув мою кандидатуру на винагородження мене орденом. А щоб справа була певніша і центр зразу побачив би у мені „савєтського, рускаво челавєка", тут змінили мені ім'я і прізвище. Що то значить діялектика, без неї навіть ордена не одержиш!

ЩЕ ПРО НОСТРИФІКАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ НАШИХ ЛІКАРІВ У ЗДА

Хоч про можливості праці за своїм фахом для лікарів, що недавно прибули до ЗДА, наша преса вже чимало писала, проте автор цих рядків вважав за потрібне ще раз взяти слово в цій, так важливій для наших медичних працівників, справі. Всі або майже всі, що писали до цього часу щось в цій ділянці, подавали свої інформації або лише про деякі, далеко не всі стейти Америки, або ті інформації хибували тим, що вони іноді були вже застарілими, не актуальними. Крім того, наші шановні колеги з певних причин здебільшого подавали такі відомости, які дотичили переважно СТАРШУ частину наших лікарів, точніше, тих колег, які закінчили свої студії ще перед війною, тобто перед 1939 роком.

Моєю метою було зібрати не тільки найсвіжіші інформації в цій справі, але також дані, що стосуються до ВСІХ 49 стейтів ЗДА (включаючи сюди також Колумбійський Дистрикт). Нижчеподані дані стосуються також молодшої частини наших лікарів. Враховуючи той факт, що під теперішню пору на території ЗДА перебуває біля 400 українських лікарів (беру дані з 11-го з'їзду українських лікарів у ЗДА, що відбувся в лютому місяці ц. р.), а також враховуючи можливість дальшого приїзду наших лікарів, вважаю що такі інформації на часі і тому будуть цікаві для багатьох наших колег. Бо, як виявилося під час того самого з'їзду, під теперішній час з такої великої маси лікарів (кількість наших лікарів, яка тепер перебуває в ЗДА, приблизно дорівнюється кількости всіх лікарів, що перебували на території довоєнної Галичини!) нострифікували свої дипломи лише 10-15 чол.!

Нижчеподані інформації, розуміється, стосуються не можливостей праці для лікарів, а можливостей НОСТРИФІКАЦІЇ, тобто, допущення до здачі лікарських іспитів, без чого в ЗДА, як відомо, не може бути й мови про одержання права на приватну лікарську практику.

Для зручности, інформації з усіх стейтів подаю в абетковому порядку.

АЛАБАМА: щоб бути допущеним до нострифікаційних іспитів, вимагається набуття повного американського громадянства. Від дипломованих після 1938 року — 1 рік т. зв. інтернипу (тобто, практики в апробованих для цього американських шпиталях) або рік лікарської практики.

АРІЗОНА: під „теперішній час" закордонні студії тут взагалі не визнаються. Вимагається набуття повного американського громадянства (ситизеншип). Крім того, перед головним іспитом аплікант зобов'язаний скласти в тому ж стейті також іспит з загально-підставових дисциплін (т. зв. „бейзик сайєнс") куди входять хемії, біологія, анатомія та ін. Інтершип може бути заступлений однорічною практикою.

АРКЕНЗО: повний ситизеншип; закордонні сдудії не визнаються; „бейзик сайєнс", рік інтершипу або практики.

КАЛІФОРНІЯ: ситизеншип не є вимаганий, якщо країна, в якій аплікант був ліцензійований, прийматиме на лікарську практику громадян ЗДА. Посвідчення про право практики в країні, де аплікант був дипломований. Рік інтершипу.

КОЛОРАДО: повний ситизеншип; не визнається жодних закордонних дипломів, виданих після 1939 року. „Бейзик сайєнс", рік практики.

КОНЕТИКАТ: вимагається перших громадянських паперів; рік практики після інтершипу; „бейзик сайєнс".

ДЕЛАВАР: повний ситизеншип; закінчення медичних студій в ЗДА, рік інтершипу і побут на території цього стейту не менше одного року.

КОЛУМБІЙСЬКИЙ ДИСТРИКТ (Дистрікт оф Коломбія) — „бейзик сайєнс", рік практики після інтершипу.

ФЛОРИДА: повний ситизеншип, „бейзик сайєнс".

ДЖОРДЖІЯ: повний ситизеншип.

АЙДАГО: повний ситизеншип і закінчення мед. студій в ЗДА. Інтершип.

ІЛЛИНОЙ: перші громадянські папери, інтершип. Рекомендації 2-х ліцензійованих лікарів з Іллиной або інших двох лікарів, що їх знають лікарі з Іллиной.

ІНДІЯНА. повторення старшого року студій в ЗДА, рік інтершипу або практики.

АЙОВА: повний ситизеншип, „бейзик сайєнс", інтершип або рік практики.

КАНЗАС: закордонні студії не визнаються. Повний ситизеншип. Інтершип або рік практики.

КЕНТОКИ: подібно як і вище.

ЛУІЗІЯНА: нема визнання для закордонних студій. Перші громадянські папери.

МЕЙН: повний ситизеншип. Не визнається закордонних студій. Інтершип або рік практики.

МЕРИЛЕНД: дипломи, видані за кордоном після 1-го січня 1949 р визнаються лише за рідкими винятками. На вимогу, „стейт борд" вишле відомости, які саме „винятки" він має на увазі. Перші громадянські папери, рік інтершипу або практики.

МАСАЧУСЕТС: перші громадянські папери. Заява про прийняття до іспитів конче повинна бути засвідчена деканом того медичного факультету, де аплікант був дипломований.

МИШИГЕН: закінчення американських медичних студій. Документи повинні бути апробовані або американським консулем, або членами дипломатичного корпусу ЗДА тієї країни, в якій аплікант одержав диплом. „Бейзик сайєнс". Інтершип для тих, що дипломован. після 15. X. 1937 р.

МІНЕСОТА: детальна (власноручна) історія (біографія) аплікан та і його студій. Документи так само повинні бути засвідчені американським консулом тієї країни, де аплікант був дипломований. Посвідка про знання англійської мови про моральний стан. Беруться до уваги ІРО-документи. Перші громадянські папери. РІК СТУДІЇ В УНІВЕРСИТЕТІ МІНЕСОТА або в тамтешньому шпиталі, апробованому „бордом", а також „бейзик сайєнс" (крім, очевидно, основних медичних іспитів).

МІСІСІПІ: повний ситизеншип. Не визнається допломів, виданих від початку 2-ої світової війни.

МІЗУРІ: повний ситизеншип. Закордонних дипломів не визнається. Рекомендація від президента або секретаря области, в якій аплікант перебуває, або від стейтової медичної асоціяції. Інтершип або рік практики.

НЕБРАСКА: повний ситизеншип. Беруться під увагу дипломи, видані ІРО. „Бейзик сайєнс", інтершип або рік практики.

НЕВАДА: повний ситизеншип. Не визнається закордонних дипломів. Інтершип.

НЮ ГЕМШИР: не визнається закордонних дипломів (за винятком хіба спеціяльно рекомендованих одним з американських департаментів спеціялізації, або після пред'явлення аплікантом доказів про якісь надзвичайні його заслуги в ділянці медицини). Інтершип.

НЮ ДЖЕРЗІ: повний ситизеншип. Не визнається закордонних дипломів, виданих після 19 липня 1941 року. Інтершип.

НЮ МЕКСИКО: не визнається закордонних студій. Перші громадянські папери, „бейзик сайєнс", інтершип або рік практики.

НЮ ЙОРК: перші громадянські папери, рік (або і більше) інтершипу. Як правило, не узглядиюється допломів, виданих після 1940 року. Також не визнається жодних совєтських дипломів чи студій, виданих впродовж останніх 26 років.

НОРТ КЕРОЛАЙНА: як правило, не визнається закордонних студій.

НОРТ ДАКОТА: вимагається повного ситизеншипу — ЗА ВИНЯТКОМ ТИХ АПЛІКАНТІВ, ЩО Є (чи, може, точніше, були) ДП! Інтершип.

ОГАЙО: перші громадянські папери, іспит з історії Америки.

ОКЛАГОМА: не визнається закордонних дипломів. Повний ситизеншип, „бейзик сайєнс". Інтершип або рік практики.

ОРЕГОН: повний ситизеншип. Не визнається закордонних студій. „Бейзик сайєнс". Інтершип або рік практики.

ПЕНСИЛВЕНІЯ: не визнається дипломів, виданих після 1941 року. Всі документи повинні бути в оригіналах. Перші громадянські папери.

РОД АЙЛЕНД: не визнається закордонних дипломів, виданих після 1. 1. 1949. Перші громадянські папери. Засвідчення про право практики в країні, з якої аплікант прибув. „Бейзик сайєнс", рік інтершипу.

САВТ КАРОЛАЙНА: повний ситизеншип. Не визнається закордонних студій. Інтершип або рік практики.

САВТ ДАКОТА: не визнається закордонних студій. Перші папери. „Бейзик сайєнс", інтершип.

ТЕННЕСІ: повний ситизеншип. Не визнається закордонних дипломів. „Бейзик сайєнс".

ТЕКСАС: не визнається дипломів, виданих після 1. січня 1939 року. Повний ситизеншип.

ЮТА: не визнається закордонних дипломів. Інтершип.

ВЕРМОНТ: повний ситизеншип. Рік практики після інтершипу.

ВІРДЖІНІЯ: лише за рідкими винятками визнається закордонні студії. Інтершип.

ВАШИНГТОН: не визнається закордонних студій. „Бейзік сайєнс", інтершип.

ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ: повний ситизеншип. Не визнається закордонних студій. Вимагане не менше 3-ох річне перебування на території цього стейту перед тим, як аплікант має подати аплікацію. Рекомендації від обласної медичної асоціяції. Інтершип.

ВИСКАНЗИН: як правило не визнається закордонних студій. Перші папери. „Бейзик сайєнс", два роки інтершипу.

ВАЙОМІНГ: повний ситизеншип. Інтершип.

Такі нострифікаційні можливості для наших новоприбулих лікарів в цій країні. Як бачимо, вони далеко не є рожеві. Зокрема, для молодших наших колег. Лише в кількох стейтах є деякі перспективи придбання ліцензії. Головні труднощі тут, як бачимо, не є в „ситизеншипі" (ще рік-два, і хто схоче, той може набути повне американське громадянство), тим більше не в „інтершипі", а в тому, що більшість стейтів з тих чи інших міркувань взагалі не визнає студій, де аплікант був дипломований. Не кажучи вже про тих, молодих наших колег, що закінчили свої студії під час і після цієї війни, навіть старшим нашим колегам здебільшого не вдасться здобути права на нострифікацію. Пояснюється це тим, що кожен „стейт борд" визнає лише певні закордонні університети, а не всі, як це дехто може думати. Очевидно, в даній статті нема можливості перерахувати університети, які визнаються тим чи іншим стейтом, а які ні. Тому, найкраще було б, як би колеги звернулися безпосередно до тих чи інших „стейт бордів" в справі інформацій про можливости своїх нострифікацій. В таких зверненнях треба бодай коротко подати про себе, про свою працю і студії. Це тим більше важливо, що в Америці, як відомо, хоч і існують відповідні закони, але дуже часто беруть справу „індивідуально". Про це переконують нас такі стейти, як Ню Йорк, Ню Джерзі, де та чи інша особа хоч і не відповідає всім офіційним вимогам цих стейтів, одначе, дякуючи „індивідуальній" системі, може здобути право нострифікації.

Д-р Ю. Мовчан

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В АМЕРИКАНСЬКОМУ НАУКОВОМУ ОГНИЩІ

Проворний доцент нюарського католицького Сетон Голл Університету д-р Федір І. Мацьків улаштував разом з своми студентами з курсу української мови на Міському Відділі цього університету в його авлі в Савт Орендж дня 26 травня ц. р. в 7-ій год. вечором „День української культури", в якому виступили як гості кращі мистці нашої музи: п. Євгенія Винниченко-Мозгова, акомпаністка при піяні п. Е. Курилович-Чапельська, солістка п. Леся Вахнянинівна, соліст-баритон Осип Стецура і скрипак Володимир Цісик. Членами Почесного Комітету цієї імпрези були наші визначні діячі, голови наших найбільших установ.

Після відспівання американського гимну відкрив свято д-р Мацьків короткою промовою про вагу цього свята для інформації американців про високу українську культуру, вітаючи приявних гостей зокрема приявного голову НТШ проф. Чубатого. Доповідь про розвиток української культури в описах неукраїнських авторів виголосив студент Франц Шатинський. Л. Вахнянинівна відограла на піяніні прелюдію Ес-дур Л. Ревуцького, пастушу пісню Д. Барвінського й поему В. Косенка. О. Стецура як усе захопив публіку своїм баритоновим сольом відспівуючи „Думу" М. Гайворонського та „Зацвило в долині" і „Степ" І. Степового.

Перерву між виступами співаків і музиків заповнено виступами промовців, яких започаткував президент Сетон Голл Університету Монсіньор Джан Л. Мек Налті, що не находив слів похвали для української мистецько-музичної культури, зазначуючи при тому що він у своєму університеті приділює вивченню української мови передове значіння поміж іншими слов'янськими мовами. Промовляли ще о. В. Краєвський і п. Ю. Ревай про значіння цієї імпрези для української справи, відтак д-р Мацьків давав інтерв'ю відпоручникові радіовисильні WSOU про стан української науки.

В другій частині програми відограв скрипкове соло В. Цісик: „Колискову" В. Барвінського, „Українську рапсодію" М. Лисенка й „Гопак" М. Мусорського. Є. Винниченко-Мозгова відспівала „Думу" І. Степового, „Подайте вістоньку" С. Людкевича, „Засумуй трембіто" Н. Нижанківського та „Защебече соловейко" Г. Давидовського. Крім оплесків захоплення, які нагороджували труд кожного мистця остання дістала ще й китицю цвітів. Український національний гимн („Ще не вмерла") закінчив цей український виступ в авлі Сетон Голл Університету, де поруч американського державного прапору виставлено й український жовтоблакитний з тризубом, а гостям при вступі причіплювано жовтоблакитні стрічки. Вступ був за добровільними датками, з яких чистий дохід був призначений на стипендійний фонд для студентів, що хотіли б студіювати українську мову та історію в Сетон Голл Університеті. Програма свята була водночас трансмітована WSOU через радіо на филях FM89,5.

Публіка була нечисельна але добірна — визначні науковці різних національностей, що захоплені українським співом і музикою запитували опісля, з якого підручника можна вивчити українську мову.

На скромну вечерю у місцевому „Народному Домі" запросили п. Т. Каськів і місцевий „Союз Українок" мистців-виконавців, що за свій труд не взяли гонорару, тільки зворот коштів подорожі, та позамісцевих гостей. Тут промовляв д-р Мацьків, що дякував мистцям і гостям за поміч у влаштуванні цієї імпрези а п. Ревай у відповідь на це признав незаперечні заслуги першому й висловив жаль, що мало нюарських українців взяло участь в цій такій важливій для української національної пропаганди імпрезі. Наш артист, п. Стецура, виявив себе не тільки мистцем у співі, але як і дотепний промовець, що „змусив" п. Винниченко-Мозгову спершу до дуетового співу, відтак до відспівання її власної високовартісної поезії і композиції „Україна" на закінчення цього скромного науково-мистецького вечора.

Своє єпископське благословення разом з привітом для „Дня Української Культури" прислали наш єпископ о. Константин Богачевський і американський католицький єпископ Нюарку.

Никон Немирон

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З'їзд Т-ва б. Вояків УПА

21 квітня в Ню Йорку відбувся Другий Річний З'їзд Т-ва б. Вояків УПА в ЗДА. В присутності 35 делегатів З'їзд відкрив голова І. Яриківський, взиваючи учасників вшанувати пам'ять героїв, що віддали своє життя за здобуття УССД.

Одноголосно вибрано до Президії друзів В. Хому як голову, М. Шашкевича як заступника гол. і Е. Несторука як секретаря. Голова Президії звернувся до присутніх зі закликом поринути думками в Україну, що кровавими тернистими шляхами гордо прямує в здобутті свойого відвічного права на волю, та згадати й про частину його, яку пройшли присутні, щоб справи порушувані на З'їзді були сприймані річево і змістовно.

По відчитанні привітів приступлено до звітування. Виявилося, що у звітуючому році Т-во б. Вояків УПА в ЗДА мимо розкинених місць осідку своїх членів, поставило працю якслід, чого доказом кромі частих ділових сходин та співпраці з іншими організаціями, було влаштування для ширшого громадянства Свята УПА, та Жалібної Академії в першу річницю смерти ген. хор. УПА Тараса Чупринки в Ню Йорку, як рівнож переведення збірки для інвалідів, хворих, та новоприбулих б. вояків УПА в Німеччині допомогу в пакунках на суму $970.92, як рівнож допомогти в виданні Співаника УПА. З огляду на ліквідацію і переношення таборів останніми часами в Німеччині виникли і зміни адрес потребуючих, що було причиною неможливости використати якслід фонди, призначені на допомогу.

По вив'язаній річевій дискусії над звітами, голова Контрольної Комісії ствердивши задовільний стан праці Товариства, поставив внесок на удіління абсолюторії уступаючій Управі. Пропозицію прийнято.

Незвичайно миле враження серед делегатів викликало прибуття делегації від Української Гетьманської Організації з привітом З'їздові, що між іншими словами інж. Вазилевського висловила побажання якнайкращих успіхів у праці „організації живих учасників нашої славної Нової Хмельниччини".

Вибрано нову управу в складі: голова — І. Яриківський, 1-ший заступник — Р. Байляк, 2-гий заступник — В. Климук, секретар — Е. Несторук, касієр — М. Левандівський, члени управи — І. Лашкевич, П. Шарафовський; Контр. Комісія — А. Мицьо, Л. Футала, Ю. Печенюк; Суд чести — М. Шашкевич, П. Шкафаровський, О. Дашко.

Л. Футала відчитав резолюцію, що її учасники одноголосно прийняли.

З'їзд висловив щиру подяку всім тим українським громадянам, що своєю жертвенністю дали можність Т-ву б. Вояків УПА допомогти своїм друзям, які опинилися в невідрадних обставинах і цим дали ще один доказ, що їм не байдужі ті, що стратили здоров'я в боротьбі за краще завтра українського народу.

У внесках делегати висловили побажання до новобраної управи, щоб ця посилила допомогу потребуючим б. воякам УПА в Німеччині, нав'язала стисліший зв'язок з тими б. вояками УПА, які не охоплені Т-вом б. вояків УПА в ЗДА, збільшила фінанси через збірки, та допомогла в праці організації Американських Приятелів АБН.

Відспіванням американського і українського гимнів закінчено цей корисний З'їзд.

Резолюції ІІ-го Річного З'їзду Т-ва б. вояків УПА в ЗДА

1. Бувші вояки УПА, об'єднані в Т-ві й надалі лишаються вірними ідеям, за які бореться український народ та його керівні визвольні сили — УГВР, УПА, ОУН й будуть протиставитись всяким спробам проломити цей єдиний визвольний фронт.

2. В час, коли на рідних землях український народ стоїть в затяжній і безпосередній боротьбі з російсько-большевицьким окупантом України, б. вояки УПА ставлять своїм завданням донести до свідомости західного демократичного світу визвольні ідеї, за які бореться український народ.

3. В. вояки УПА інформуватимуть західні країни про те, що УПА — збройне рам'я української нації бореться проти кожного російського імперіялізму, як червоного, так і білого та проти всяких форм його панування над українським народом. Змістом цієї боротьби є повне національно - політичне та соціяльно - економічне визволення з російського ярма, а всебічний розвиток нашого народу в Українській Самостійній Державі.

4. Своїм першочерговим завданням Т-во вважає: а) протиставитись всіми силами підступним намаганням збанкротованих білих російських імперіялістів, зокрема кіл Керенського, привласнювати собі визвольну боротьбу УПА та називати її боротьбою російського народу проти большевицького режиму; б) нещадно поборювати російсько - большевицьку пропаганду та збивати всякі наклепи комуністичних пятих колон проти визвольних змагань українського народу та його збройного рамени — УПА.

5. Т-во б. Вояків УПА протестує: а) проти намагання деяких політичних середовищ спекулювати іменем УПА; б) проти російського змісту радіопередач „Голосу Америки" українською мовою, бо ті передачі наносять українській визвольній боротьбі в Україні велику шкоду!

6. Б. вояки УПА виносять щиру подяку та повне признання всім українцям на терені Америки, зокрема ООЧСУ за систематичну моральну й матеріяльну допомогу та опіку над ними!

В. вояки УПА висловлюють вдячність американському урядові за гостинність й всі свободи.

8. Б. вояки УПА, об'єднані в Т-ві піддержуватимуть Український Конгресовий Комітет, як загальну репрезентацію Українців Злучених Держав Америки, Організацію Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), організацію молоді СУМА, організацію Американських Приятелів Антибольшевицького Бльоку Народів (АПАБН) та інші, які діють в користь Воюючій Україні!

9. Б. вояки УПА вітають всіх б. українських вояків, зорганізованих на терені ЗДА в Об'єднанні та Українсько - Американських Ветеранів!

ШИКАГО, Ілл.

Свято Шевченка

Заходом православної парафії св. Володимира влаштовано 25 березня Свято Шевченка. В програму свята входили співи хору Волна під проводом дириґента Мирослава Желехівського, деклямації шкільних дітей та сольо співи. Свято відкрив предсідник парохії Яків Гладій, святочну промову виголосив д-р Степан Самбірський, а доповідь на тему „Релігійність Шевченка" виголосив Василь Івацук. Свято закрив кінцевим словом парох о. Омелян Мицик.

З нагоди свята зложили пожертви: Рой Писарчук, І. Стефанюк, Ф. Мельник, В. Івацук по $5; Е. Насієвич $4; о. С. Мицик, О. М. К. по $3; Н. Скугра, І. Настоящий, М. Березовська, Д. Дякун, О. Дубовий, П. Домарецька, К. Доманьчук по $2; П. Решитник, М. Гикавий, В. Матвіїв, М. Дубовик, Р. Борис, А. Гординська, М. Суховерський, Ю. Куляс, І. Медзяк, Е. Ломака, І. Горошко, А. Крайник, І. Бучацький, Я. Гладій, Н. Н., Т. Ломака, П. Ломака, А. Гаврушко, А. Вуйцік, В. Печенюк, А. Ткач, М. Гудз, А. Горечко, К. Танюк, К. Куш, А. Вдовиченко, М. Фуркевич, Двулят, С. Галяк, П. Німченко, А. Яремій, І. Козалівський по $1. Решта дрібними.

З тих пожертв половину призначено на Конґресовий Комітет.

Прот. Омелян Мицик

ДІТРОЙТ, МИШ.

Вісті з Філії УККА

В неділю 20 травня ц. р. на засіданні Філії УККА між іншим рішено влаштувати величаву прогульку (пікнік) для розривки і приємности наших громадян. На цьому засіданні через скупеньку участь членів, не порушувано більших справ. Намічено тільки піврічні збори, може до того часу страйк автобусів і трамваїв скінчиться і добрі люде зможуть прибути на ці збори.

На прогульку шановні громадяни вибирайтесь. Буде це в неділю 17 червня і буде це перша прогулька в цьому сезоні у простором у парку „Аркадія" при Телеграф і Вік Роад. Чи страйк скінчиться чи триватиме на той час, не робить різниці, бо прогульковий комітет для тих, що не мають свого авта, постарається автобуси приватні, які вас вигідно і з парадою повезуть на прогульку. Там вас повітають сердечно і там нас ожидає смачний домашній буфет, який зладять членки Філії УККА. Жвава, переплітана американськими і українськими танками оркестра, гратиме для охочої молоді. Для старших буде спочинок серед розлогих дубів. Правдива ідилля!! Лісовий простір, свіженькє повітря, птичий спів, чудово! До того увесь дохід з прогульки призначений на працю Українського Конґресового Комітету Америки. Чи треба сильнішого і більш переконуючого аргументу?

Прогульковий комітет проголошує оцим теж „Вибір Української Красуні", який відбудеться в часі прогульки. Україночки новоприбувші і уроженки Дітройту, муштруйтесь і будьте готові на цей момент, може на вас впаде щасливе число і ви дістанете корону краси в ювілейному році нашого славного Дітройту. Слідіть за дальшими оголошеннями і готуйтесь на величаву прогульку!

ЮМІІ.

НОВА ЗМІНА ПОЛЬСЬКО - СОВЄТСЬКОГО КОРДОНУ

(Докінчення зі сторони 2-ої)

риторіяльні угоди відносно української території Москва постійно переводить сама без ніякої інґеренції мальованого міністерства закордонних справ Української Совєтської Республіки. Таке міністерство Москва створила та сама його й іґнорує; це стара метода московської облуди — під принадною формою укривати брутальний міст. Перед світом існує Українська Совєтська Республіка, навіть член Об'єднаних Націй з власним гимном і прапором; перед світом існує українська влада навіть з компетенціями „провадити закордонну політику", а територіяльні зміни на українській землі переводить москаль Вишинський.

Характеристичне ще одно, що, прилучаючи Західну Україну до Совєтів, Москва переводила плєбісцит; ніби то народ рішив про свою державну приналежність. А тепер Кремль, нікого не питаючись, переносить українську територію, заселену в великій більшості українцями під владу Польщі, заповідаючи тільки, що населення знов переженуть як худобу з однієї стайні до другої та матеріяльно знищать його і ніхто не зважає на те, що прецінь у Західній Україні був якийсь „плєбісцит", отже — не випадало б касувати волі населення. Зрештою повне іґнорування Києва в цій справі говорить само за себе.

Говоримо це тільки для ствердження московської облуди, бо зрештою ніхто із свідомих українців не має жадного сумніву, що над Україною панує не хто інший як лютий ворог окупант, який думає не про волю і не про благо українського народу, а про силу Москви — столиці імперії, збудованої коштом поневолених народів. Тільки розгром тієї тюрми народів, що зветься Совєтським Союзом, може дати волю всім народам поневоленим Москвою, в тому й українському народові з його правом стати правдивим господарем на рідній українській землі.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

НОВИЙ УРЯД

20 квітня опубліковано офіційну постанову про „Утворення уряду УССР". Головою ради міністрів УССР верховний совєт затвердив Д. С. Коротченка, його заступниками — В. Мацкевича, Л. Корнійця, Д. Мануїльського, І. Сеніна, П. В. Рудницького, А. Барановського, М. Бубновського, А. Єременка та Г. Онищенка. Головою планової комісії залишився В. Гарбузов, мін. зак. справ Д. Мануїльський, оборони Г. Пінчук, фінансів Г. Сахновський, головою комітету в справах мистецтва Д. Копиця, начальником управління в справах вищої школи Б. Коваль. Загалом усіх міністерств — 30, разом з міністеріяльними урядами — 33.

В президії верховного совєту М. С. Гречуха — голова, С. А. Ковпак та К. М. Пелехатий — заступники.

(У. Д.)

ЗАКОН ПРО СІМ'Ю

На останньому засіданні верховного совєту в Києві затверджено указ президії верховного совєту УССР „Про доповнення кодексу законів про сім'ю, опіку, шлюб і про акти громадського стану", виданого 7. 4. 1951. До кодексу добавлено дві статті: 32-4 та 32-11. Тексту цих нових статтей не опубліковано, проте, як виникає з попередніх писань совєтської преси, обидві вони скеровані на прикручення гайки на „вольній любові", галасливо пропаґованій колись совєтами за почином мадам Коллонтай, та на обмеження кількости розводів.

(У. Д.)

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ПОВІДОМЛЕННЯ

в справі пластових таборів Станиці Ню Йорк.

1. **МІСЦЕ ТАБОРІВ: St. Basil's Camp, Narrowsburg, N. Y.** (Tel. Narrowsburg 81-R-12), власність Всч. О.О. Василіян з Ню Йорку, які безкорисно відступили для Пласту площу і приміщення на пластові табори. Це лісиста — підгірська околиця — власне озеро до купелі. Табори для юнацтва під шатрами, для новацтва приміщення в домах.
2. а) **ВИХОВНІ ТАБОРИ для новацтва (від 7—12 років).** Від 23. червня до 8. липня 1951 для хлопців. Від 8. до 29. липня 1951 для дівчат.
   б) **ВИХОВНІ ТАБОРИ для юнацтва (від 12 років).** Від 23. червня до 8. липня 1951 для хлопців. Від 8. липня до 29. липня 1951 для дівчат.
   в) **ІНСТРУКТОРСЬКО-ВИШКІЛЬНІ табори й курси.** Від 23. до 30. червня 1951 курс для новацьких виховників. Від 8. до 22. липня інструкторсько-вишкільний табір для дівчат. Від 12. до 26. серпня 1951 інструкторсько-вишкільний для хлопців.
3. **ОПЛАТИ від учасників табору:** а) для новацтва $1.50 денно ($10.50 тижнево). б) для старших $1.25 денно ($8.75 тижнево). Кошти дороги покривають учасники окремо. Половину оплати належить зложити при зголошенні, решта в дні виїзду.
4. **ЗГОЛОШЕННЯ для Станиці Ню Йорк:** кожного дня (крім неділі) від год. 7.—8. ввечір в домівці Укр. Нац. Клюбу, 313 Схід 10-та вул., Ню Йорк. Письменні зголошення надсилати на адресу:
   IRENA LUBCHAK, 421 E. 9th St., New York 3, N.Y. (Tel. SPring 7-7132)
   Останній речинець зголошень 17. червня 1951 р.
5. **ДУХОВНА І ЛІКАРСЬКА** опіка запевнена.
6. **ТАБОРИ** відбудуться під проводом кваліфікованих пласт. виховників.

„ПЛАСТ", Організація Української Молоді.
Пластова Станиця Ню Йорк. Коші Пластунок і Пластунів.

МАНІФЕСТАЦІЯ В ЧЕСТЬ ПЕТЛЮРИ В НЮ ЙОРКУ

(Закінчення зі сторони 1-шої)

належного зрозуміння в чому й криється одна з головних причин теперішньої нової загрози та з'ясовував критично поодинокі фази американської оборонної підготовки проти совєтського імперіялізму.

Конґресмен Керстен речником нової американської політики

Виступ конґресмена Керстена на недільній українській маніфестації в Ню Йорку належить без сумніву до найбільш маркантних американських виступів в українських справах. Достойного промовця представив адв. С. Ярема, придуючи його мужній виступ в Конґресі в справі американської допомоги поневоленим народам, зокрема українському. Конґресмен Керстен почав свою свою промову згадкою трагічної мсерти Головного Отамана Симона Петлюри 25 років тому. Промовець сам перебував тоді в Парижі, після закінчення університетських студій, був заледве кілька вулиць віддалений від місця вбивства і йому тоді здавалося, що він „всьо знає", але швидко виявилося, що він не знав навіть такої історичної події. Таку саму непоінформованість виявляє ще сьогодні багато американських політиків в основних справах Східної Европи. В дальшому — промовець виявив сам рідкісне знання тих відносин тепер, згадуючи про голод в Україні ,про совєтське народовбивство та зокрема про невпинну українську боротьбу за волю.

Сьогодні український нарід і його славна УПА продовжують цю боротьбу в найскладніших обставинах — твердив промовець — і треба бути дуже короткозорим політиком, щоб не добачати незміряної потенційної сили тої боротьби та її вартости як союзника в американських та загальносвітових заходах проти комуністичної загрози. Американські політики говорять постійно про мир, не здаючи собі справи, що Кремль думає тільки про війну. Автім, який мир може бути в світі, як 800 мільйонів людей живе в совєтській неволі? Теперішні прояви американської закордонної політики — це не Америка, яка повинна базувати свою політику на своїй конституції, основою якої є найбільша правда — що всі люди родяться рівними.

Він підкреслив, що всі люди, і не тільки американці, і тому всім людям прислуговує однакове право на волю, добробут і змагання до щастя. Це відноситься теж до поневолених народів за залізною заслоною. Тому Америка повинна ясно і недвозначно вставитись за самовизначення тих народів, вона повинна дати їм всю можливу тільки морально-політичну і матеріяльну допомогу в їх боротьбі за волю, вона повинна зірвати свої дипломатичні стосунки зі Совєтським Союзом та подбати за виключення того злочинного аґресора з Об'єднаних Націй. Симон Петлюра згинув 25 років тому, але він живе в героїчній УПА, він живе в теперішній світовій боротьбі проти большевизму. З'єднаймо та використаймо наші сили і вірмо, що про Божій допомозі настане час, як на землі не буде ані пана ані невільника, але будуть тільки всі вільні люди — закінчив свою знаменну промову конґресмен Керстен.

З короткими привітами виступали ще: ген. Олександер Загродський, Дмитро Галичин від Об'єднання Вояків, п. Смолянський від УНРади, д-р М. Прокоп від УГВР, Бурлака від УПА а в дальшому представник АБН, представники білорусів та інші. Цикль промов закінчив д-р Л. Мишуга, переводячи паралелю між ідеалами, боротьбою і смертю великого американського президента Линкольна і Симона Петлюри.

Мистецька програма

В мистецькій програмі маніфестаці-академії виступали: оперова співачка Марія Поляняк-Лисогір, якій акомпаніювала на фортепіяні Ольга Дмитрів, оперова співачка Євгенія Мозгова-Винниченко, при акомпаніяменті Лесі Вахнянин та злучені хори „Думка", „Боян" і Хор Укр. Правосл. Церкви св. Володимира, під спільною диригентурою проф. Василя Завітневича. Маніфестацію закінчено могутнім „Не пора". В міжчасі членки жіночих організацій перевели збірку на Фонд Петлюри, що дала у висліді около 2,000 долярів. Приявних на маніфестації було понад 4,000 осіб.

• РОЗШУКИ •

Романа ЯРИМОВИЧА, ур. 29. вересня 1923 р., **Юрія ЯРИМОВИЧА**, ур. 4. лютого 1926 р., пошукує мати. Хто знає про них, або зустрічав їх після 1944 р., прошу повідомити мене на таку адресу: **Semen Mandryka, 308 — 3rd Ave. N. E., Minneapolis, Minnesota, U.S.A.** Европейські часописи прошу про передрук.

Анастазія і Ілько ПОДОЛЯК з Колодруб пошукують **ІВАНА АНДРУШКА** с. Гаврила з Колодруб. Ласкаві зголошення просимо слати на адресу: **4740 Martin St., Detroit 10, Mich.**

• Книжки-Журнали-Картки •

РІЧНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ

Ню Йорк. — Засноване рік тому Товариство Українських Правників з осідком у Ню Йорку відбуло перші річні збори в суботу 2 червня. Виявляється, що для правників з европейськими ступнями важче дістати якусь посаду ніж усім іншим професіоналістам. Не зважаючи на те, збори рішили активно діяти в напрямі професійного застосування наших правників в Америці та використання всіх можливостей до того. Рішено приспішити реєстрацію всіх українців, які прибули до Америки з закінченою правничою освітою. Більше часу присвячено на обговорення видання Українського Провідника, в якому були б основні відомості про американське законодавство для практичного використання новими іміґрантами. З тих, що вже в Америці відійшли у вічність, згадано кол. посла д-ра Степана Біляка і кол. адвоката І. Кузіва з Дрогобича. До нової управи вибрані: д-ри: **Лев Ганкевич, голова, а членами:** Іван Рогуцький, Богдан Томків, С. Демидчук, Богдан Дзерович; заступниками: Микола Куницький і Данило Паславський. — До контрольної комісії увійшли: Іван Голюка, Іван Лозинський і Юліян Налисник, а Любомир Йойко, як заступник. До товариського суду: М. Шахнович, Вол. Михайлів, Ѳ. Волощук, а заступником Вол. Залуський.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Повідомляємо членів Тов. Укр. Січ, від. 39, що місячні збори відбудуться в неділю, 10. червня, в год. 3-тій попол., в салі У. Н. Дому. Просимо про чисельну участь. — Уряд Тов.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 10. червня, в церковній залі, в 1:30 пополудні. Проситься всіх членів подати свої адреси до секретаря. Члени, що довгують до каси за тикети на баль, коли не вирівняють своїх довгів, не зможуть дістати хворої запомоги. Це Тов. ухвала, а уряд тільки виконує свої обовязки. — М. Сорохтей, предс.; М. Мельник, кас.; В. Попович, секр.

КЕМПБЕЛ, О. — Тов. Сокіл, від. 218, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 10. червня, в У. Н. Домі, 165 Gordon Ave., в год. 2. попол. По піврічнім звідомленні урядників і контролі, будуть важні справи до полагодження. Також буде роздана дивіденда від У. Н. Союзу. Члени, що довгують, повинні вирівняти свій довг. Член чи урядник, що не прийде на піврічні збори, заплатить кару після ухвали. Просимо теж на ці збори нових іміґратів, де самі переконаються, що краще вписатись до У. Н. Союзу, ніж бути членом якої іншої організації. — М. Ткачишин, пр.; М. Стахура, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. — Повідомляється всіх членів Бр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 216, що піврічні збори відбудуться в неділю, 10. червня, в год. 2. пополудні. Проситься всіх прийти на час. На зборах буде пороблена вся підготовка до пікніку, що відбудеться в липні. — За уряд: П. Мацях, предс.; Р. Вілик, кас.; А. Сосновський, фін. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. Запорозька Січ, від. 75, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться 10. червня в У. Н. Домі, 4655 Мартин вул., в 1-ій год. пополудні. Обовязком кожного члена явитись на зборах та вислухати звіту урядників. Рівнож маємо дуже важні справи до полагодження, котрих самі урядники рішати не можуть. — Г. Ясінький.

МОНЕССЕН, ПА. — Повідомляється членів Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 338, що місячні збори відбудуться в неділю, 10. червня, в год. 1:30 пополудні, в Українській Галі на 2-ій вул. 213 Скунмекер Евеню. Проситься членів прийти і вирівняти довг. — За уряд: П. Янковський, предс.; Й. Кудлик, кас.; М. Куць, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Піврічні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 158, відбудуться в пятницю, 8. червня, в год. 8 ввечорі, в У. Н. Домі, 216 Гренд вул. Проситься членів прибути, бо маємо важні справи до полагодження. — М. Кіт, рек. секр.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Юрія, від. 379, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 10. червня, в год. 12. вполудне, в Домі Від. УНС, 845 N. Western Ave. Проситься членів прибути на час. Члени, що довгують, як що не прийдуть на збори і не заплатять своїх вкладок, будуть суспендовані. — За уряд: Г. Бобик, предс.; М. Семків, кас.; В. Пилипів, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє членів, що наші збори відбудуться в неділю, 10. червня, в год. 1. попол., в Укр. Амер. Осередку, 2965 Карпендер вулиця. Просимо членів прийти на збори, на яких будуть роздавані девіденди від У. Н. Союзу. — П. Андрушків, секр.

БРІДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 59, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 9. червня, в У. Н. Домі під ч. 517 Галет вул., точно в год. 7:30 ввечорі. Взивається все членство прийти на час на збори. Урядники і контроля здадуть звіт з діяльности Товариства. Ще раз проситься всіх членів, щоб кожний привів бодай одного нового кандидата до Союзу. — М. Галькевич, секр.

ЕМБРИДЖ, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 276, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що місячні чергові збори відбудуться 10. червня в відділовій галі, 697 Гленвуд Еве., в годині 1:30 пополудні. Проситься всіх прийти на збори в означенім часі. Також напоминається довгуючих членів, щоби вирівняли свої залеглости, бо цего місяця контроля контролюватиме книжки, тому всі залеглости мусять бути вирівняні до 25. червня. Хто не вирівняє, буде суспендований. Члени, що з поважної причини не прийдуть на збори, можуть прийти ввечорі до домівки, бо урядники будуть тут кожного дня по 7-ій годині ввечорі, щоби зібрати вкладки від тих, котрі не будуть на зборах. — Уряд.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, відбудуться 10. червня в год. 2. пополудні в домі Лісного. — І. Шеґера, предс.; Л. Мартинчук, кас.; М. Лісний, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

†

Ділимось зі знайомими і друзями сумною вісткою, що дня 28-го травня 1951, по важкій недузі упокоїлася в Бозі

бл. п. **ОЛЬГА ВОЙЧАК**
з дому **БРАТАШ,**
бувша нар. вчителька Зах. України, жена і мати
В. Їй П.!

Муж і сини.

Дня 2. червня 1951 р. упокоївся в Бозі в 57. році життя

ПЕТРО МИЦИШИН,

член від. 25 У. Н. Союзу в Джерзі Сити, Н. Дж.

Покійний походив зі села Кутків, пов. Золочів. Залишив у смутку жінку Анну, сина Івана, дочку Стефанію Шубанка, та двоє внуків.

Похорон відбудеться у вівторок, 5. червня, в год. 9-ій рано, з похоронного заведення Ковальчика до укр. катол. церкви св. Петра й Павла в Джерзі Сити, Н. Дж. — В. Й. П!.

ТАРЗАН, ч. 2605. Знова на твердому ґрунті

Ґрідлі відчув, що його тягнуть крізь болото. Після того відняли руку з його уст і він втягнув у себе повітря.

Коли очі Ґрідлієві звикли до півтемряви, він помітив три постатті, що сиділи побіч на землі.

Це Тор? — запитав він. — Га! Я думав, що ми вже пропащі, коли вони потягнули нас до води, — відповів Тор.